

Den Nye
Tidsalders
Evangelium

Levi

Den Nye Tidsalders Evangelium er et omfattende værk der omhandler de dele af Jesu Kristi liv, som Det Nye Testaments evangelier ikke fortæller noget om. Værket er nedskrevet fra det originale autentiske Akasha Arkiv af en søgende der brugte fyre år af sit liv på at forberede sig til opgaven.

Denne enestående bog er praktisk talt en komplet optegnelse over Galilæerens ord og gerninger. Den dækker hans liv fra han fødtes i Betlehem, og indtil han steg til himmels på Oliebjerget.

Af særlig interesse og værdi er de detaljerede oplysninger om de atten år han tilbragte på rejser til de snedækkede klostre i Tibet, til de imponerende bygningsværker i Ægypten og til de mystiske helligdomme i Indien, Persien og Grækenland – en periode hvor han vandrede og talte med munke, vismænd og seere overalt i Østen.

Hvorfor kaldes værket *Den Nye Tidsalders Evangelium*? Det skyldes at det ikke blev, og ikke kunne have været skrevet før Vandmandstidsalderens begyndelse, den tidsalder Jesus hentydede til, da han sagde til sine disciple: „Jeg har endnu meget at sige jer; men I kan ikke bære det endnu. Men når han, sandhedens Ånd, kommer, skal han vejlede jer til hele sandheden“ (Johannes-Evangeliet 16:12-13).

Forfatteren til værket blev kendt under navnet Levi og respekteredes verden over for sin visdom og lærdom. Han var kendt som en uafhængig tænker og seer, og som en der prædikede ret og retfærdighed.

For 2000 år siden henviste Elihu, leder af en profetskole i Zoan i Ægypten, til Levi med ordene: „Denne tidsalder vil kun forstå lidt af Renheds og Kærligheds gerninger, men ikke et ord går tabt, for i Guds Ihukommelsesbog er optegnelser gjort om enhver tanke, ethvert ord og enhver gerning. Og når verden er parat til at tage imod, se da vil Gud sende en budbringer der skal åbne bogen og fra dens hellige sider videregive alle dens budskaber om Renhed og Kærlighed. Så vil ethvert menneske på Jorden læse Livets Ord på sit eget modersmål, og mennesker vil se Lyset, vandre i Lyset og være Lyset. Og mennesket vil atter blive ét med Gud“ (Den Nye Tidsalders Evangelium, kap.7).

9 788777 590856
Den nye tidsalders evangelium

DK B3

KR.

188,00

Dette er uddrag fra boken som er lest rett fra '[Akasha-arkivet](#)':*

DEN NYE TIDSALDERS EVANGELIUM

via "Levi"

Som ble utgitt på sphinx forlag i dk på 80tallet

*tolkes som jordens samlede hukommelseslegeme jf. [Martinus](#) (rø-kommentar)

FORORD

»Den nye Tidsalders Evangelium om Jesus Kristus«, originaltitel »The Aquarian Gospel of Jesus the Christ«, blev udgivet første gang i USA i 1907, og er siden udkommet i over 80 oplag i de engelsktalende lande samt oversat til adskillige andre sprog.

Bogens fremkomst i vor tid, på overgangen fra Fiskenes Tidsalder til Vandbærerens (Aquarius') Tidsalder; er så lidt som noget andet i universet en tilfældighed. Det er forudsagt af både tidligere og nutidige profeter, at den kommende tidsalder skulle blive det åndeliggjorte, universelle menneskes tidsalder. Hver dag fremviser da også nye tegn på levende åndelige strømninger på tværs af officielle religiøse dogmer og nationale og racemæssige modsætninger, og inden for den materielle videnskabs rækker erkender nu flere og flere de faste stoffers og dermed universets åndelige natur.

Derfor er menneskeheden rede til at forstå den dybeste betydning og den fulde udstrækning af Jesu liv og lære, hans rolle i menneskehedens historie og kontinuiteten og universaliteten af menneskenes åndelige udvikling. At Jesu fødested, Palæstina, lå centralt placeret mellem den tids åndelige centre i Ægypten, Grækenland, Persien og Indien, og at han derfor stiftede grundigt bekendtskab med disse, er ikke ukendt viden fra flere apokryfe skrifter. Men først Levi giver en fuldkommen beretning om Jesu udstrakte rejser i de atten såkaldt »ukendte« år af hans liv og om den universelle åndelige viden, som hans lære bygger på.

Jesu apostle og andre disciple benævnes af Levi »The Christines«, ligesom han bruger udtrykket »The Christine Church«. På baggrund af ovennævnte universalitet i Jesu lære, som den fremstår i »Den nye Tidsalders Evangelium«, er der ved oversættelsen anvendt udtrykkene »Kristusfolkene« og »Kristus Kirken« for at undgå identifikation med den nugældende opfattelse af ordet »kristen« og »Den kristne kirke«.

Ligeledes er det vigtigt at være opmærksom på den betydning, Levi lægger i ordet Kristus. Kristus er et græsk ord, der betyder »Den salvede«, og samme betydning har det hebraiske ord »Messias«. Benævnelsen Jesus Kristus henviser derfor til mennesket Jesus og hans embede. Jesus havde gennem mange inkarnationer og mange hændelser udviklet sig åndeligt til sin Kristustitel, som ifølge »Den nye tidsalders Evangelium« blev overdraget ham fra det kosmiske i forbindelse med dåbsritualet ved Jordanfloden. Kristus er betegnelsen for et aspekt af den treenige Gud: Sønnen, det Skabende Ord, Kærlighed, og det er menneskets bestemmelse at udvikle sig frem til at blive Kristus, at blive ét med universets Gud, sådan som Jesus er et forbillede på.

Som antydnet på titelbladet, er beretningen om Jesu liv afskrevet efter Akasha Arkivet. Akasha er et sanskritord og betyder »ursubstans«, dvs. den substans eller kraft, som er grundlaget for al skabelse, øg som derfor er til stede overalt i universet. Enhver vibration hvorsomhelst i universet vil danne sit eget uudslettelige mønster i denne subtile ursubstans, også menneskers tanker og handlinger. Akasha Arkivet er i den autoriserede Bibel benævnt som Livets Bog, og i nærværende værk kaldes det også Guds hukommelses Bog.

Blandt metafysikere fra alle tider og alle kulturer er Akasha Arkivet blevet opfattet som »Det universelle Sind« eller »Det guddommelige Sind«, som det enkelte menneskesind udgør en integreret del af. Når et menneskesind derfor er helt samstemt med Det universelle Sind, kan det opnå bevidst kundskab om alle de vibrationer der er i Akasha Arkivet. Dette er, hvad mystikere kalder »Illumination« eller »Guddommelig Indsigt«. Ligesom man på en radio kan udskille en ganske bestemt frekvens fra alle de andre, som er fyldt med, kan et dedikeret, højt åndeligt udviklet sind samstemme sig med ganske bestemte vibrationer i Akasha Arkivet. Levi dedikerede fyrre år af sit liv til at samle beretningen om Jesu liv og oversætte den til et jordisk sprog.

Et vanskeligt problem ved oversættelsen har været hensynet til sprogformen. Originalteksten er nedskrevet i en poetisk, rytmisk versform efter gammeltestamentligt mønster, som det har vist sig umuligt at overføre til dansk. Hvor der har måttet foretages et valg mellem det indholdsmæssige og det rytmiske, har det indholdsmæssige fået første prioritet ud fra samme betragtning, som fik Levi til at holde sin egen person i baggrunden og lade BUDSKABET være det væsentlige.

Og Budskabet fremstår ikke som en nedvurdering eller overflødiggørelse af de kendte og elskede evangelieberetninger om Jesus, men snarere som en fuldendelse af dem. Billedet af den hele og fulde legemliggjorte Kristus står endelig klart for os; sygdom, lidelse og død får deres naturlige og logiske forklaringer; og ægthed, visdom og inderlig gudstro og kærlighed strømmer os i møde fra hver eneste side.

OVERSÆTTEREN

SEKTION III

GIMEL

Maria og Elisabet undervises i Zoan

KAPITEL 7

*Arkelaus regerer Maria og Elisabet med deres sønner er i Zoan og undervises af Elihu og Salome.
Elihus indledende lektion. Fortæller om en oversætter*

Herodes' søn, Arkelaus, regerede i Jerusalem. Han var en selvisk, <grusom konge; han dræbte alle dem, der ikke ærede ham.

2. Han indkaldte alle de viseste mænd til rådsmøde og spurgte dem ud om barnet, der fordrede hans trone.
3. Rådet sagde, at både Johannes og Jesus var døde. Da var han tilfreds.
4. Nu var Josef, Maria og deres søn i Ægypten i Zoan, og Johannes var med sin moder i Judæas bjerge.
5. Elihu og Salome sendte hastigt bud for at finde Elisabet og Johannes. De fandt dem og bragte dem til Zoan.
6. Og Maria og Elisabet undrede sig meget over deres redning.
7. Elihu sagde: Det er ikke mærkeligt; der er ingen

tilfældigheder; en lov styrer alle begivenheder.

8. Fra gammel tid var det forud-bestemt, at I skulle være hos os og undervises i denne hellige skole.
9. Elihu og Salome tog Maria og Elisabet ud til den hellige lun4 i nærheden, hvor de plejede at undervise.
10. Elihu sagde til Maria og Elisabet: I kan anse jer selv for tre gange velsignede. For I er udvalgte mødre til længe lovede sønner.
11. De er bestemt til på solid klippe at lægge en sikker grundsten, på hvilken det fuldkomne menneskes tempel skal hvile, et tempel, der aldrig skal blive ødelagt.
12. Vi måler tiden ved perioder af tidsaldre, og indgangen til hver tidsalder regner vi for en milesten i menneskehedens rejse.
13. En tidsalder er forbi, og porten til en ny tidsalder åbner sig ved tryk fra tiden. Dette er forberedelsens tidsalder for sjælen, Immanuels Rige, Gud i mennesket.
14. Og disse, jeres sønner, skal være de første til at fortælle nyheden og prædike evangeliet om kærlighed mod mennesker og fred på jorden.
15. En stor gerning er deres; for de kødelige mennesker ønsker ikke lyset. De elsker mørket, og når lyset skinner i mørket, forstår de det ikke.
16. Vi kalder disse sønner Lysets Åbenbarere; men de må have Lyset, før de kan åbenbare det.
17. Og I må undervise jeres sønner og tænde en ild af kærlighed i deres sjæle og gøre dem bevidste om deres mission blandt menneskenes børn.
18. Lær dem,, at Gud og menneske var ét; men at mennesket ved kødelige tanker, ord og handlinger rev sig væk fra Gud, nedværdigede sig selv.
19. Lær dem, at Helligånden kan gøre dem til ét igen og genoprette harmoni og fred;
20. at intet andet end kærlighed kan gøre dem til ét; at således elskede Gud verden, at han klædte sin

- søn i kød, at mennesket måtte forstå.
21. Den eneste frelse af verden er Kærlighed, og Jesus, Marias søn, er kommet for at legemliggøre den kærlighed for mennesker.
 22. Men kærlighed kan ikke ytre sig, før dens vej er blevet forberedt, og intet andet end renhed kan sprænge klipperne, omstyrte knejsende bjerge og opfylde dalene og således berede vejen.
 23. Men renhed i livet forstår mennesker ikke, og derfor må også den komme i kødelig skikkelse.
 24. Og du, Elisabet, er velsignet, fordi din søn er renhed gjort til kød, og han skal bane vejen for kærlighed.
 25. Denne tidsalder vil kun forstå lidt af Renheds og Kærligheds gerninger; men ikke et ord går tabt, for i Guds Hukommelsesbog er optegnelser gjort om enhver tanke, ethvert ord og enhver gerning.
 26. Og når verden er parat til at tage imod, se, da vil Gud sende en tjener; der skal åbne bogen og fra dens hellige sider afskrive alle budskaber om Renhed og Kærlighed.
 27. Så vil ethvert menneske på jorden læse Livets Ord i sit fædrelands sprog, og mennesker vil se Lyset, vandre i Lyset og være Lyset.
 28. Og mennesket vil atter blive ét med Gud.

KAPITEL 8

Elihus lektioner Livets enhed. De to slags selv. Djævelen. Kærlighed, menneskers frelser Lysets David. Mørkets Goliat.

Igen mødte Elihu sine elever i den hellige lund og sagde:

2. Intet menneske lever for sig selv, for alt levende er bundet med bånd til alle andre levende ting.
3. Velsignede er de rene af hjertet; thi de ville elske uden at forlange kærlighed til gengæld.
4. De vil ikke gøre mod andre mennesker, hvad de ikke ønsker andre mennesker skal gøre mod dem selv.
5. Der er to slags selv: det højere selv og det lavere selv.
6. Det højere selv er menneskeånd iklædt sjæl, skabt i Guds skikkelse.
7. Det lavere selv, det kødelige selv, begærenes krop, er en genspejling af det højere selv, forvrænget af kødets mørke vibrationer.
8. Det lavere selv er en illusion og vil forgå; det højere selv er Gud i mennesket og vil aldrig forgå.
9. Det højere selv er legemliggørelsen af sandhed. Det lavere selv er sandheden vendt om og derfor manifesteret falskhed.
10. Det højere selv er retfærdighed, nåde, kærlighed og ret; det lavere selv er alt, hvad det højere selv ikke er.
11. Det lavere selv avler had, bagtalelse, smudsighed, mord, tyveri og alt, hvad der skader. Det højere selv er moder til livets dyder og harmoni.
12. Det lavere selv er rigt på løfter, men fattigt på velsignelse og fred; det tilbyder nydelser munterhed og tilfredsstillende indtjening, men det giver ufred, elendighed og død.
13. Det giver mennesker æbler som er smukke for øjet og behageligt duftende; men deres inderste er fulde af bitterhed og galde.
14. Hvis I ville spørge mig, hvad I skulle studere, ville jeg sige: jeres selv; og når I grundigt havde studeret dette og igen ville spørge, hvad I skulle studere, ville jeg svare: jeres selv.
15. Den, som kender sit lavere selv godt, kender verdens illusioner; kender de ting, som forgår; og den, som kender sit højere selv, kender Gud, kender tilfulde de ting, som ikke kan forgå.
16. tre gange velsignet er det menneske, som har gjort Renhed og Kærlighed til en del af sig selv; han er blevet udløst af det lavere selvs farer Og er selv sit højere selv.

17. Mennesker søger frelse fra en ondskab, som de tror er et levende uhyre fra helvede, og de har guder som blot er dæmoner i forklædning. Alle er de magtfulde og dog fulde af jalousi og had og lyster,
18. hvis gunst må købes med kostbare offergaver af frugter og med livet af fugle, dyr og mennesker.
19. Og dog ejer disse guder hverken ører at høre med, øjne at se med, hjerter at vise deltagelse med eller magt til at frelse.
20. Denne ondskab er en myte; disse guder er gjort af luft og iklædt skygger af tanker.
21. Den eneste djævel, som mennesker må frelses fra, er selvet, det lavere selv. Hvis mennesket vil finde sin djævel, må han søge i sit indre. Hans navn er selv.
22. Hvis mennesket vil finde sin frelser må han søge i sit indre; og når det dæmoniske selv er blevet stødt fra tronen, vil frelseren, Kærlighed, blive ophøjet til magtens trone.
23. Lysets David er Renhed, som dræber den stærke Mørkets Goliath og bringer frelseren, Kærlighed, på tronen.

KAPITEL 9

Salomes lektioner Manden og kvinden. Filosofien om de menneskelige sindsstemninger Den treenige Gud. De Syv. Guden Tao.

Salome gav dagens undervisning. Hun sagde: Alle tider er ikke ens. I dag kan mandens ord have den største magt; i morgen kan kvinden undervise bedst.

2. Under alle livets vilkår skulle manden og kvinden vandre sammen hånd i hånd. Den ene er kun halv uden den anden; hver har en gerning at gøre.
3. Men alle ting giver lære; alt har sin egen tid og periode. Solen og månen har hver deres belæring at give mennesker men hver underviser på den fastsatte tid.
4. Solens lære falder på menneskers hjerter som visne blade på en flod, hvis de gives i månens periode, og ligeså med månens og alle stjernernes belæring.
5. I dag vandrer én omkring i tung-sind, modfalden og nedtrykt; i morgen er han fyldt med glæde.
6. Idag synes himlen fuld af velsignelse og håb; i morgen er alt håb forsvundet, og alle planer og formål bliver til intet.
7. Idag ønsker én at forbande den jord, hvorpå han træder; i morgen er han fuld af kærlighed og lovsang.
8. Idag hader og foragter og misunder én og er jaloux på det barn, han elsker; i morgen har han hævet sig over sit kødelige selv og ånder glæde og kærlighed.
9. Tusinde gange undrer mennesket sig over hvorfor disse højder og dybder disse lette hjerter og disse bedrøvede, findes i hvert eneste liv.
10. De ved ikke, at der er lærere overalt, hver travlt beskæftiget med en af Gud bestemt gerning, som slår sandheden fast i menneskehjerter.
11. Men dette er sandt, og enhver modtager den lære, som han behøver.
12. Maria sagde: I dag er jeg i stor henrykkelse; mine tanker og hele mit liv synes løftet op. Hvorfor er jeg således inspireret?
13. Salome svarede: Dette er en henrykkelsens dag; en dag hvor vi delvist kan fatte FaderGud.
14. Så lad os lære om Gud, Den Ene, De Tre, De Syv.
15. Før verdenerne blev dannet, var alle ting En; kun Ånd, Det Universelle Åndedrag.
16. Og Ånden pustede ud, og det som ikke var manifesteret blev nu Himlens Ild og GudFader og GudModer.
17. Og da Himlens Ild og Tanke åndede ud i fællesskab fødtes deres søn, deres eneste søn. Denne søn er Kærlighed, som mennesker har kaldt Kristus.

18. Mennesker kalder Himlens Tanke for Helligånden.
19. Og da Den treenige Gud åndede ud, se da stod syv Ånder for tronen. Disse er Elohim, universets syv skabende Ånder.
20. Og det er dem som sagde: Lad os skabe mennesket; og i deres billede blev mennesket skabt.
21. I verdens tidlige tidsaldre sagde beboerne i det fjerne østen: Tao er navnet på Det Universelle Åndedrag, og i gamle bøger læser vi:
22. Store Tao har ingen manifesteret form, og dog skaber og opretholder han himlene og jorden.
23. Store Tao har ingen lidenskab eller lyst, og dog lader han sol og måne og alle stjerner stige og synke.
24. Store Tao har intet navn, og dog lader han alle ting gro; han frembringer til rette tid både såtid og høsttid.
25. Og Store Tao var En; Den Ene blev De To; De To blev De Tre; De Tre udviklede De Syv, som fyldte hele universet med skabelse.
26. Og Store Tao giver til alle, onde som gode, regn og dug, solskin og blomster. Fra sine rige forråd nærer han dem alle.
27. I den samme gamle bog læser vi om mennesket: Han besidder en ånd forenet med Store Tao; en sjæl som lever i Store Taos syv åndedrag; et legeme af begær som udspringer af den jordiske muld.
28. Ånden elsker det rene, det gode, det sande; begærets legeme priser det selviske selv; sjælen bliver kamppladsen mellem de to.
29. Velsignet er det menneske, hvis ånd triumferer og hvis lavere selv bliver rensset; hvis sjæl bliver ren og velegnet til rådskammer for Store Taos åbenbaringer.
30. Således sluttede Salomes lektion.

KAPITEL 10

Elihus lektioner. Den braminske religion. Abrams liv. Jødiske hellige bøger Den persiske religion.

- Elihu underviste. Han sagde: I de ældste tider var et folk i østen ghtilbedere af Gud, Den Ene, som de kaldte Brahma.
2. Deres love var retfærdige; de levede i fred; de så det indre lys; de vandrede ad visdommens veje.
 3. Men præster med jordiske mål fremstod. De ændrede lovene til at passe til jordiske sind; de lagde tunge byrder på de fattige og foragtede reglerne for retfærd; og således blev braminerne korrupte.
 4. Men i tidsalderens mørke stod nogle få store mestre fast; de elskede Brahmas navn; de var som store lysende fyr for verden.
 5. De bevarede ubrudt deres hellige Brahmas visdom, og I kan læse denne visdom i deres hellige bøger.
 6. I Kaldæa var Brahma kendt. En gudfrygtig bramin ved navn Terah levede i Ur; hans søn var så hengiven til den braminske tro, at han blev kaldt Abram; og han var udset til at blive faderen til det hebræiske folk.
 7. Terah bragte sin kone og sønner og alle sine hjerde af husdyr til Haran mod vest; her døde Terah.
 8. Abram overtog hjordene, og med sin slægt drog han yderligere mod vest.
 9. Da han nåede Morahs Ege i Kanaans land, opslog han sine telte og boede der.
 10. En hunger hærgede landet, og Abram bragte sin slægt og sine hjerde til Ægypten, og på de frugtbare sletter i Zoan opslog han sit telt og boede der.
 11. Ogmennesker viser endnu det sted, hvor Abram boede i den anden ende af sletten.

12. I spørger hvorfor Abram kom til Ægyptens land? Dette land er de indviedes vugge; alle hemmelige ting hører hjemme i Ægypten, og derfor kommer mestrene her.
13. I Zoan underviste Abram i sin videnskab om stjernerne, og i det hellige tempel derovre lærte han selv de vises lærdom.
14. Da han havde lært alt, drog han med sin slægt og sine hjarde tilbage til Kanaan, og på Mamres sletter opslog han sit telt, og der levede han, og der døde han.
15. Beretningerne om hans liv og gerning og om hans sønner og Israels stammer er vel bevarede i jøder-nes hellige bøger.
16. I Persien var Brahma kendt og frygtet. Mennesker betragtede ham som Den Ene, Den Årsagsløse Årsag til alt som er og han var hellig for dem, som Tao var det for beboerne i det fjerne østen.
17. Folkene levede i fred, og retfærdighed herskede.
18. Men i Persien som i andre lande fremstod præster fulde af egoisme og selviske begær. De skabte vrede hos Kraft, Intelligens og Kærlighed.
19. Religionen blev korrump, og fugle, vilde dyr og kryb blev stillet frem som guder.
20. I tidens fylde fremstod i kødets form en ophøjet sjæl, hvem mennesker kaldte Zarathustra.
21. Han så Den Årsagsløse Ånd i dens ophøjethed; han så svagheden hos alle guder udnævnt af mennesker.
22. Zarathustra talte, og hele Persien lyttede. Og da han sagde: En Gud, ét folk og ét alter faldt alle afgudernes altre, og Persien blev for-løst.
23. Men mennesker må se deres Gud med menneskeøjne, og Zarathustra sagde:
24. Den største af ånderne, som står nær ved tronen, er Ahura Mazda, som manifesterer sig i solens klare lys.
25. Og hele folket så Ahura Mazda i solen, og de faldt ned og tilbad ham i solens templer.
26. Og Persien er magernes land. Her lever præsterne, som så den stjerne stige, der viste stedet, hvor Marias søn blev født, og som var de første til at hilse ham som Fredens Prins.
27. Zarathustras forskrifter og love er bevaret i Avesta, som I kan læse og gøre til jeres.
28. Men I må vide, at ord er intet, før de bliver gjort levende, før den lære de indeholder bliver en del af hoved og hjerte.
29. Sandheden er én; men ingen kender sandheden, før han ER sandheden. Det står skrevet i en bog fra de ældste tider.
30. Og sandheden er den gennemsyrende kraft fra Gud. Den kan omdanne al livets mangfoldighed til sig selv; og når livets mangfoldighed er sandhed, da er mennesket sandhed.

KAPITEL 11

Elihus lektioner Buddhismen og Buddhas forskrifter. Ægyptens mysterier

Igen underviste Elihu. Han sagde:

De indiske præster blev korrump; Brahma blev glemt i gaderne; menneskenes rettigheder blev trampet i støvet.

2. Så kom en stor mester en oplysningens Buddha, som vendte sig fræ rigdomme og al verdens ære, og som fandt Stilheden i de rolige lunde og huler; og han blev velsignet.
3. Han prædikede et evangelium om et højere liv og lærte mennesker at ære hinanden.
4. Han havde ingen guddommelige lærdomme at undervise om; han kendte blot mennesket. Hans trosbekendelse var retfærdighed, kærlighed og gudfrygtighed.
5. Jeg citerer for jer nogle af de mange hjælpende ord, som Buddha talte.
6. Had er et grusomt ord. Hvi~ mennesker hader dig, så tag dig ikke af det, og du kan vende menneskers had til kærlighed, barmhjertighed og hengivenhed, og barmhjertigheden så stor som alle himlene.

7. Der er godhed nok til alle. ødelæg det onde med godhed; gør griskhed skamfuld med gaver; ret med sandhed de krogede linier ud, sojn vildfarelser trækker for vildfarelser er blot sandheden fortegnet, fareft vild.
8. . Smerte vil følge ham, der taler eller handler, med onde tanker på samme måde som hjulet følger foden af ham, der trækker vognen.
9. Den er et større menneske, som overvinder sit selv, end den der dræber tusind mand i krig.
10. Den er et ædelt menneske, som selv er hvad han mener andre mennesker bør være.
11. Gengæld med din rene kærlighed den, der gør dig uret, og han vil ophøre med at gøre uret; for kærlighed vil rense hjertet hos den, der bliver elsket, lige så sandt som den, renses hjertet hos den, der elsker.
12. Buddhas ord er bevaret i de indiske hellige bøger. Læg mærke til dem, for de er en del af Helligåndens instruktioner
13. Ægyptens land er de hemmelige tings land.
14. Tidsaldrenes mysterier ligger gemt i sikkerhed i vore templer og helligdomme.
15. Mestre fra alle tider og alle egne kommer her for at lære; og når jeres sønner er vokset op til manddom, vil de afslutte deres oplæring i ægyptiske skoler.
16. Men jeg har sagt nok. I morgen ved solopgang mødes vi igen.

KAPITEL 12

Salomes lektioner Bøn. Elihus afsluttende lektioner Opsummering af de tre års undervisning. Eleverne vender tilbage til deres hjem.

Da nu morgensolen kom frem, var mestrene og deres elever alle i den hellige lund.

2. Salome var den første der talte. Hun sagde: Betragt solen! Den tilkendegiver Guds magt, som han taler til os gennem solen, månen og stjernerne;
3. gennem bjerg, bakke og dal; gennem blomst, plante og træ.
4. Gud synger for os gennem fugl og harpe og menneskestemme; han taler til os gennem vind og regn og tordenrullen. Hvorfor skulle vi ikke bøje os ned og ære ham ved hans fødder.
5. Gud taler til hjerter der er adskilt fra ham, og hjerter adskilt fra ham må tale til ham. Dette er bøn.
6. Det er ikke bøn at råbe efter Gud, at stå eller sidde eller knæle og fortælle ham alt om menneskenes synder.
7. Det er ikke bøn at fortælle Den Hellige Ene, hvor stor han er hvor god han er hvor stærk og medfølende.
8. Gud er ikke et menneske, som kan købes med menneskers pris.
9. Bøn er det brændende ønske, at enhver livsform må være lys; at enhver handling må krones med godhed; at enhver levende ting må bibringes trivsel ved vor hjælp.
10. En ædel handling, et hjælpsomt ord, er bøn; en inderlig, virkningsfuld bøn.
11. Kilden til bøn er i hjertet; ved tanke, ikke ved ord, bæres hjertet op mod Gud, hvor det bliver velsignet. Så lad os bede.
12. De bad, men ikke et ord blev sagt. Men i den Hellige Stilhed blev alle hjerter velsignet.
13. Og så talte Elihu. Han sagde til Maria og Elisabet: Vore ord er talt; I behøver ikke at blive her længere; budskabet er kommet; vejen er klar og I kan vende tilbage til jeres fædreland.
14. En stor gerning er givet jer at udrette. I skal vejlede de sind, som skal vejlede verden.
15. Jeres sønner er udvalgt til at lede mennesker frem til gudfrygtige tanker ord og handlinger;
16. til at lade mennesker kende syndens syndighed; til at lede dem bort fra beundringen af det lavere selv og alle illusoriske ting, og til at gøre dem bevidste om det selv, som lever med Kristus i Gud.

17. Som forberedelse til deres gerning må jeres sønner vandre på mange tornede stier.
18. De vil møde voldsomme prøvelser og fristelser som andre mennesker; deres byrder vil ikke blive lette, og de vil blive trætte og udmattede.
19. De vil kende kvalen ved sult og tørst; og uden grund vil de blive spottet, fængslet og pisket.
20. De vil rejse til mange lande og sidde ved fødderne af mange mestre, for de må lære som andre mennesker.
21. Men vi har sagt nok. Velsignelserne fra De tre og De Syv, som står foran tronen, skal hvile over jer i al evighed.
22. Således sluttede Elihus og Salomes lektioner. Tre år havde de undervist deres elever i den hellige lund, og hvis deres lektioner alle var blevet skrevet i en bog, se, da ville det have været et vældigt værk. Af det de sagde, har vi essensen her.
23. Og nu drog Maria, Josef og Elisabet af sted på hjemrejsen med Jesus og hans budbringer. De tog ikke til Jerusalem, for der regerede Arkelaus.
24. De rejste langs med Bittersøen, og da de nåede Engedibjergene, hvilede de i hjemmet hos Joshua, en nær slægtning; og her forblev Elisabet og Johannes.
25. Men Josef, Maria og deres søn rejste langs med Jordan, og efter nogle dage nåede de deres hjem i Nazaret.

SEKTION IV

DALETH

Johannes Budbringerens barndom og tidlige undervisning

KAPITEL 13

Elisabet i Engedi. Underviser sin søn. Johannes bliver elev hos Matheno, der forklarer ham meningen med synd og loven om tilgivelse.

- Elisabet var velsignet. Hun tilbragte sin tid med Johannes og gav ham de lektioner som Elihu og Salome havde givet hende.
2. Johannes frydede sig over ørkenlandet ved hans hjem og over den lærdom han fik.
 3. I bjergene var der mange huler. I nærheden var Davids hule, i hvilken eremitten fra Engedi boede.
 4. Denne eremit var Matheno, en ægyptisk præst, mester fra templet i Sakara.
 5. Da Johannes var syv år gammel tog Matheno ham med ud i ørkenen. Og de boede i Davids hule.
 6. Matheno underviste, og Johannes begejstredes over mesterens ord. Dag for dag førte Matheno ham ind i livets mysterier.
 7. Johannes elskede ørkenen; han elskede sin mester og hans simple kost. Deres føde var frugter og nødder vild honning og johannesbrød.
 8. Matheno var israelit, og han deltog i alle de jødiske højtider.
 9. Da Johannes var ni år gammel, tog Matheno ham med til en stor fest i Jerusalem.
 10. Den onde Arkelaus var blevet stødt fra tronen og sendt i eksil til et fjernt land på grund af selviskhed og grusomhed, og Johannes var ikke bange.
 11. Johannes frydede sig over besøget i Jerusalem. Matheno fortalte ham alt om jødernes gudstjeneste og om meningen bag deres offergaver og ritualer.
 12. Johannes kunne ikke forstå, hvorledes synd kunne tilgives ved at dræbe dyr og fugle og brænde

- dem for Herren.
13. Matheno sagde: Himlens og jordens Gud kræver ikke ofre. Denne skik med dens grusomme ritualer blev lånt fra afgudsdyrkere i andre lande.
 14. Ingen synd er nogensinde blevet forladt ved ofring af dyr fugle eller mennesker.
 15. Synd er menneskets styrten sig ud i ondskabens sump. Hvis han vil bort fra synden, må han gå samme vej tilbage og igen finde ud af ondskabens sump.
 16. Vend tilbage og rens jeres hjerter med kærlighed og gudfrygtighed, så skal I blive tilgivet.
 17. Dette er kernen af det budskab, som Budbringeren skal give mennesker.
 18. Hvad er tilgivelse? spurgte Johannes.
 19. Matheno sagde: Det er betaling af gæld. Et menneske som gør uret mod et andet menneske kan aldrig blive tilgivet, før han gør sin uret god igen.
 20. Vedaerne siger at kun den som gør uretten kan gøre den god igen.
 21. Johannes sagde: Hvis dette er sandt, hvor er så magten til at tilgive andre steder end hos den magt, der bor i mennesket selv? Kan mennesket tilgive sig selv?
 22. Matheno sagde: Døren står vidt åben; du ser menneskets vej tilbage til retfærd og tilgivelse af hans synder.

KAPITEL 14

Mathenos lektioner Læren om den universelle lov. Menneskets magt til at vælge og opnå. Nyttens af modgang. Gamle hellige bøger Johannes' og Jesu plads i verdenshistorien.

- Matheno og hans elev Johannes **talte** om de hellige bøger fra de ældste tider og om de gyldne forskrifter de indeholdt, og Johannes udrød:
2. Disse gyldne forskrifter er mageløse. Hvilket behov har vi for andre hellige bøger?
 3. Matheno sagde: Den Hellige Enes Ånder forårsager at alt kommer og går til rette tid.
 4. Solen har sin egen tid at gå ned, månen til at stå op, til at tiltage og til at aftage, stjernerne til at komme og gå, regnen til at falde, vindene til at blæse;
 5. såtid og høsttid til at indtræffe, mennesket til at fødes og til at dø.
 6. Disse mægtige Ånder lader nationer fødes; de rører deres vugger nærer dem til den højeste kraft, og når deres hverv er forbi, svøber de dem i deres ligklæder og lægger dem i deres grave.
 7. Der er mange begivenheder i en nations liv og i et menneskes liv, som ikke er behagelige i øjeblikket; men til slut åbenbarer sandheden sig. Hvad der end sker er det for det bedste.
 8. Mennesket blev skabt til en ædel rolle; men han kunne ikke skabes som et frit menneske fyldt med visdom, sandhed og magt.
 9. Hvis han var omgærdet med forbud, indelukket i stræder hvorfra han ikke kunne komme ud, ville han blive et legetøj, en ren maskine.
 10. De skabende ånder gav mennesket en vilje; og derfor har han magten til at vælge.
 11. Han kan nå til de største højder eller synke til de største dybder for hvad han har vilje til at opnå, har han magten til at opnå.
 12. Hvis han ønsker styrke, har han magt til at opnå den styrke; men han må overvinde modstand for at nå sit mål; ingen styrke er nogensinde opnået ved passivitet.
 13. Derfor er mennesket placeret i hvirvlen af mangesidede konflikter hvor han må stride for at udfri sig selv.
 14. Ved enhver konflikt opnår mennesket styrke; ved enhver sejr opnår han større højder. Med hver ny dag finder han nye pligter og nye bekymringer.
 15. Mennesket bliver ikke båret over farlige faldgruber eller hjulpet til at overvinde sine fjender. Han er selv sin egen hær og sit sværd og skjold; og han er føreren for sin hær.

16. De Hellige oplyser blot hans vej. Mennesket er aldrig efterladt uden et lysende fyr til at lede ham.
17. Han har altid haft en tændt lampe i sin hånd, så han kan se de farlige klipper de grumsede vand løb og de forræderiske faldgruber.
18. Og således har de Hellige bestemt; når mennesket behøver yderligere lys, er en mester kommet til jorden for at give det lys.
19. Før de vediske dage havde verden mange bøger til at bringe kundskab om vejen; men da mennesket behøvede større lys, fremkom Vedaerne, Avesta og Store Taos bøger for at vise vejen til større højder.
20. Og på sin rette plads fremkom den hebraiske bibel med dens love, profeter og salmer til menneskets oplysning.
21. Men årene er gået, og menneskene har behov for større lys.
22. Og nu begynder Dagstjernen fra det høje at skinne; Jesus er deri legemliggjorte tjener der skal vise det lys for mennesker.
23. Og du, min elev, du er bestemt til at bringe bud om den kommende dag.
24. Men du må bibeholde den hjertets renhed, du nu har; og du må tænde din lampe fra de kul, der brænder på Den Hellige Enes alter.
25. Da vil din lampe blive forvandlet til en grænseløs flamme, og du vil blive en levende fakkell, hvis lys vil skinne hvor som helst mennesker bor.
26. Men i tidsaldrene som skal komme, vil mennesket opnå større højder og endnu kraftigere lys vil fremstå.
27. Og da, til sidst, vil en vældig mestersjæl komme til jorden og oplyse vejen til det fuldkomne menneskes trone.

KAPITEL 15

Elisabets død og begravelse. Mathenos lektioner Dødens funktion. Johannes'gerning. Indstiftelse af dåbsritualet. Matheno bringer Johannes til Ægypten og anbringer ham i templet ved Sakara, hvor han bliver i atten år

- Da Johannes var tolv år gammel, døde hans moder og 'naboer gravsatte hendes,,legeme blandt slægtninge og nær ved Zakarias' grav i Hebrons begravelsesplads.
2. Johannes sørgede dybt; han græd. Matheno sagde: Det er ikke godt at græde over døden.
 3. Døden er ikke menneskets fjende; den er en ven, som når livet er slut blot kapper den trosse over der binder den menneskelige båd til jorden, så den kan sejle på roligere vande.
 4. Intet sprog kan beskrive en moders værd, og din var prøvet og sand. Men hun blev ikke kaldt bort, før hendes hverv var gjort.
 5. Dødens komme er altid for det bedste, for vi løser problemer dér såvel som her; og enhver er sikker på at finde sig selv, hvor han bedst kan løse sine problemer.
 6. Det er kun selvskhed, som får én til at ønske at kalde bortgæede sjæle tilbage til jorden igen.
 7. Så lad din moder hvile i fred.
Lad blot hendes ædle liv være styrke og inspiration for dig.
 8. Du har nået til en krise i dit liv, og du må have en klar forestilling om den gerning, som du er blevet kaldet til at udføre.
 9. Tidsaldrenes vise kalder dig budbringer. Profeterne ser på dig og siger: Han er Elias, der er kommet igen.

10. Din gerning her er budbringerens; for du skal gå foran Messias' ansigt for at bane hans vej og gøre folket rede til at modtage deres konge.
11. At være rede, er at have hjertets renhed; kun den rene af hjertet kan genkende kongen.
12. 'For at lære mennesker at være rene af hjertet må du selv være ren i hjerte, ord og handling.
13. I din tidligste barndom blev et løfte afgivet for dig, og du blev nasiræer. Ragekniven skal ikke røre dit ansigt og dit hoved, og du skal ikke smage vin og stærke drikke.
14. Mennesker behøver et forbillede for deres liv; de elsker at følge, ikke at lede.
15. Det menneske, som står ved korsvejen og viser vej uden selv at gå, er blot en vejviser og et stykke træ kan gøre samme gavn.
16. Læreren betræder selv vejen. På hver tomme jord efterlader han sine tydelige fodspor som alle kan se og være forvisset om, at han, deres mester gik den vej.
17. Mennesker forstår det indre liv ved det de ser og gør. De kommer til Gud gennem ceremonier og former.
18. Så når du skal forklare mennesker at synder bortrenses ved renhed i livet, må du indføre et symbolsk ritual.
19. Rens de folks legemer med vand, som vil vende sig fra synd og stræbe mod renhed i livet.
20. Dette rensesritual er et forberedelsesritual, og de som således bliver rensed udgør Renhedens Kirke.
21. Og du skal sige: I Israels folk, hør; omvend jer og bliv rensed. Bliv renhedens børn, og I skal blive tilgivet.
22. Dette rensesritual og denne kirke er kun symboler på renselsen af sjælen gennem renhed i livet og på sjælens kongerige, som ikke kommer ved ydre tegn, men er den indre kirke.
23. Du må aldrig vise vej og bede folkeskarerne gøre, hvad du ikke selv har gjort; men du må gå foran og vise vejen.
24. Du skal lære mennesker at de skal rense sig, så du må vise vejen. Dit legeme skal renses med vand som symbol på sjælens renselse.
25. Johannes sagde: Hvorfor behøver jeg at vente? Kan jeg ikke straks gå hen og rense mig?
26. Matheno sagde: Det er godt. Sammen gik de ned til Jordanvadestedet. øst for Jeriko, netop hvor Israels hærskarer krydsede over da de første gang betrådte Kanaans land, blev de for en tid.
27. Matheno underviste Budbringeren, og han forklarede ham den inderste mening med rensesritualet, og hvorledes han skulle rense sig selv og folkeskarerne.
28. Johannes blev rensed i Jordan-floden, og derefter vendte de tilbage til ørkenen.
29. Nu var Mathenos hverv i Engedis bjerge til ende, og han og Johannes rejste ned til Ægypten. De hvilede ikke, før de nåede templet ved Sakara i Nildalen.
30. I mange år havde Matheno været mester i dette broderskabs tempel, og da han fortalte om Johannes' liv og hans gerning blandt menneskenes børn, modtog tempelmesteren Budbringeren med glæde, og han blev kaldt Broder Nasiræer.
31. I atten år levede og arbejdede Johannes inden for disse tempel-porte; og her sejrede han over selvet, blev en mester og lærte Budbringerens pligter.

SEKTION V

HE

Jesu barndom og tidlige undervisning

KAPITEL 16

Josefs hjem. Maria underviser sin søn. Jesu bedsteforældre holder en fest til hans ære. Jesus har en drøm. Hans bedstemoders fortolkning. Hans fødselsdagsgave.

Josefs hjem var på Marmion Vej i Nazaret; her underviste Maria sin søn i Elihus og Salomes lektioner.

2. Jesus elskede de vediske hymner og Avesta meget højt; men mest af alt elskede han at læse Davids salmer og Salomons dybt gribende ord.
3. De jødiske profeters ord var hans fryd, og da han nåede sit syvende år behøvede han ikke at læse i bøgerne, for hvert ord var fæstnet i hans hukommelse.
4. Joakim og hans hustru, Jesus-barnets bedsteforældre, holdt en fest til ære for barnet, og alle deres nærmeste slægtninge var gæster.
5. Og Jesus stillede sig foran gæsterne og sagde: Jeg havde en drøm, i min drøm stod jeg foran et hav på en sandet strand.
6. Havets bølger var høje; en storm rasede over dybet.
7. Nogen ovenfra gav mig en tryllestav. Jeg tog staven og rørte ved sandet, og hvert sandskorn blev en levende ting; stranden blev til et væld af skønhed og sang.
8. Jeg rørte ved vandet foran mine fødder og det forvandlede til træer og blomster og syngende fugle, og alle ting priste Gud.
9. Og nogen talte. Jeg så ikke den som talte; jeg hørte stemmen, der sagde: Der findes ingen død.
10. Bedstemoder Anna elskede barnet; hun lagde sin hånd på Jesu hoved og sagde: Jeg så dig stå ved havet; jeg så dig røre sandet og bølgerne; jeg så dem blive til levende ting, og da kendte jeg drømmens mening.
11. Livets bølger ruller højt; storm-ene er store. Menneskemasserne er passive, sløve og afventende som dødt sand på stranden.
12. Din tryllestav er Sandheden. Med denne rører du ved menneske-mængden, og hvert menneske bliver til en budbringer for helligt Lys og Liv.
13. Du rører bølgerne på livets hav; deres uro ophører; selv vindene bliver til lovprisning og sang.
14. Der er ingen død, for Sandhedens tryllestav kan forvandle selv de tørreste ben til levende ting, frembringe de skønneste blomster fra stillestående damme, og vende de mest uharmoniske toner til harmoni og pris.

SEKTION VI

VAU

Jesu liv og gerninger i Indien

KAPITEL 21

Ravanna ser Jesus i templet og bliver begejstret. Hillel fortæller ham om drengen. Ravanna finder Jesus i Nazaret og holder en fest til hans ære. Ravanna bliver velynder for Jesus og tager ham med til Indien for at studere den braminske religion.

- En kongelig prins fra Indien, RavLianna af Orissa mod syd, var til stede ved den jødiske fest.
2. Ravanna var en velhavende mand; og han var retfærdig. Sammen med en skare braminske præster søgte han visdom i Vesten.
 3. Da Jesus stod blandt de jødiske præster og læste og talte, hørte Rav-anna det og forbavsedes.
 4. Og da han spurgte, hvem Jesus var hvorfra han kom, og hvad han var sagde lederen Hillel:
 5. Vi kalder dette barn Dagstjernen fra det høje, for han er kommet for at bringe mennesker et lys, Livets Lys, der skal oplyse vejen for menneskene og forløse hans folk, Israel.
 6. Hillel fortalte Ravanna alt om barnet; om profetierne om ham; om de vidunderlige hændelser den nat han blev født; om magerpræsternes besøg;
 7. om måden hvorpå han var beskyttet mod onde menneskers vrede; om hans flugt til Ægypten, og om hvorledes han derefter tjente som tømrer sammen med sin fader i Nazaret.
 8. Ravanna var henrykt og bad om at få vist vejen til Nazaret, så han kunne rejse dertil og ære dette barn som Guds søn.
 9. Med sit pragtfulde følge drog han af sted og kom til Nazaret i Galilæa.
 10. Han fandt den han søgte optaget af at bygge boliger for menneskenes børn.
 11. Og det første han så til Jesus var da denne var ved at klatre op ad en tolvtrins stige, og i sine hænder bar han passer vinkel og økse.
 12. Ravanna sagde: Hil dig, du højt begunstigede Himlens Søn.
 13. På gæstgiveriet holdt Ravanna en fest for alle byens folk; og Jesus og hans forældre var æresgæster.
 14. 1 nogle dage var Ravanna gæst i Josefs hjem på Marmion Vej; han søgte at lære hemmeligheden ved sønnens visdom; men den var ham alt for stor.
 15. Så bad han om, at han måtte blive velynder for barnet; måtte tage ham med til østen, hvor han kunne lære braminernes visdom.
 16. Jesus længtes efter at rejse, så han kunne modtage lærdom; og efter mange dages forløb gav hans forældre tilladelse dertil.
 17. Med stolthed i sit hjerte begyndte Ravanna så med sit følge rejsen mod den opgående sol; og efter mange dages forløb krydsede de Sind og nåede provinsen Orissa og prinsens palads.
 18. De braminske præster var glade for at byde prinsen velkommen hjem; og de modtog den jødiske dreng med velvilje.
 19. Jesus blev accepteret som elev i templet Jagannath; og her lærte han Vedaerne og Manis love.
 20. De braminske mestre undrede sig over barnets klare forestillinger og var ofte forbavsede, når han forklarede dem lovenes mening.

KAPITEL 22

Venskabet mellem Jesus og Lamaas. Jesus forklarer Lamaas betydningen af sandhed, menneske, magt, forståelse, visdom, frelse og tro.

- Blandt præsterne i Jagannath var der en, der elskede den jødiske dreng. Lamaas Bramas var et navn, hvormed præsten var kendt.
2. En dag da Jesus og Lamaas spadserede alene på Jagannaths torv, sagde Lamaas: Min jødiske mester hvad er sandhed?
 3. Og Jesus sagde: Sandhed er det eneste som ikke forandrer sig.
 4. I hele verden er der to ting; den ene er sandhed, den anden er falsk-hed; og sandhed er det som er og falskhed er det som synes at være.
 5. Sandheden er alt og har ingen årsag, og dog er den årsag til alt.
 6. Falskhed er intet og er dog det, der udtrykker virkeligheden.
 7. Alt hvad der er skabt vil blive nedbrudt; det som begynder må ende.
 8. Alt hvad der kan ses med menneskelige øjne er kun billeder af den egentlige virkelighed.
 9. De ting vi ser er blot genspejlinger der lige kommer til syne når de rette vibrationer er til stede, og når betingelserne skifter forsvinder de igen.
 10. Helligånden er sandhed; den er det som var og er og altid vil være; den kan ikke forandres eller forgå.
 11. Lamaas sagde: Du svarer godt. Og nu, hvad er mennesket?
 12. Jesus sagde: Mennesket er sandhed og falskhed i mærkelig blanding.
 13. Mennesket er åndedraget gjort til kød; sandhed og falskhed er derfor forbundet i ham. De strides i ham, og falskheden, intetheden, går under og mennesket lever som sandhed.
 14. Igen spurgte Lamaas: Hvad siger du om magt?
 15. Jesus svarede: Den er en tilkendegivelse, resultatet af kraft; den er kun intet; den er en illusion, intet andet. Kraft forandrer sig ikke, men magt forandrer sig med vibrationernes skiften.
 16. Kraft er Guds vilje og derfor almægtig, og magt er den tilkendegivne vilje, styret af åndedraget.
 17. Der er magt i vindene, magt i bølgerne, magt i lynets nedslag, magt i den menneskelige arm, magt i øjet.
 18. Vibrationerne er årsag til denne eller hin magt, og tanker hos Elohim, hos englen, hos mennesket eller andre tænkende væsener styrer den; og når den har gjort sit arbejde er magten ikke mere.
 19. Igen spurgte Lamaas: Hvad har du at sige om forståelse?
 20. Jesus sagde: Det er den klippe, hvorpå mennesket bygger sig selv; det er den mystiske viden om alt og intet, om sandheden og falskheden.
 21. Det er viden om det lavere selv, erkendelsen af menneskets egen magt.
 22. Igen spurgte Lamaas: Hvad har du at sige om visdom?
 23. Jesus sagde: Det er bevidstheden om, at mennesket er alt; at Gud og menneske er ét;
 24. at intetheden er intet; at magt kun er en illusion, at himmel og jord og helvede ikke er ovenover rundt om, nedenunder men indeni; at disse i lyset fra altet bliver til intet, og Gud er altet.
 25. Lamaas spurgte: Sig mig venligst, hvad er tro?
 26. Jesus sagde: Tro er visheden om Guds og menneskets almagt; vis-heden om at mennesket vil opnå det guddommelige liv.
 27. Frelse er en stige, der når fra menneskets hjerte til Guds hjerte.
 28. Den har tre trin. Først overbevisning, og dette er hvad mennesket mener må være sandhed.
 29. Dernæst tro, og dette er hvad mennesket ved er sandhed.
 30. Endelig virkeliggørelse, og dette er mennesket selv, sandheden.
 31. Overbevisning opløser sig i tro, der igen opløser sig i virkeliggørelse; og mennesket er frelst, når han har nået det guddommelige liv; når han og Gud er ét.

KAPITEL 23

Jesus og Lamaas blandt sudraerne og vis yaerne i Benares. Jesus bliver elev hos Udraka. Udrakas lektioner

Nu rejste Jesus med sin ven Lamaas gennem alle Orissas egne og gennem Gangesdalen for at søge visdom fra sudraerne, visyaerne og mestrene.

2. Benares ved Ganges var en by, der var rig på kultur og lærdom; her blev de to Rabbonier i mange dage.
3. Jesus ønskede at lære hinduernes helbredelseskunst og blev elev hos Udraka, den største hinduhelbreder.
4. Udraka lærte ham brugen af vand, planter og jord; af varme og kulde, af solskin og skygge, og af lys og mørke.
5. Han sagde: Naturens love er sundhedens love, og den som lever efter disse love er aldrig syg.
6. Overtrædelse af disse love er synd, og den som synder bliver syg.
7. Den som adlyder lovene, opret-holder en ligevægt i alle sine legemsdele og sikrer sig således sand harmoni; og harmoni er sandhed, mens disharmoni er sygdom.
8. Medicin er det som producerer harmoni i alle menneskets legemsdele, som garanterer sundhed.
9. Legemet er som en harpe, og når dens strenge er for slappe eller for spændte, er instrumentet ikke i harmoni; mennesket er sygt.
10. Alt i naturen er blevet skabt til at opfylde menneskets behov, så alt kan findes i de medicinske hemmeligheder.
11. Når den menneskelige harpe klinger falsk, kan hele den vidtspændende natur gennemsøges for lægemidler; der findes en behandling for hver eneste legemlig sygdom.
12. Naturligvis er menneskets vilje det fineste lægemiddel; med en kraftig udfoldelse af vilje kan mennesket stramme en streng, som er for slap, og løsne en streng, som er for stram; og således kan han helbrede sig selv.
13. Når mennesket har nået det stade, hvor han har tro på Gud, på naturen og på sig selv, kender han magtens ord; hans ord bliver balsam på hvert et sår bliver behandling for alle livets sygdomme.
14. En helbreder er et menneske, som kan inspirere til tro. Tungen kan tale til menneskelige ører men sjæle nås af sjæle, som kan tale til sjæle.
15. Et kraftfuldt menneske er han, hvis sjæl er stor; som kan trænge ind i sjæle og give håb til dem, som er uden håb, og tro til dem, som er uden tro på Gud, på naturen og på mennesket.
16. Der er ingen universel balsam for dem, der lever som mennesker flest.
17. Tusinde ting skaber disharmoni og gør mennesker syge; tusinde ting kan stemme harpen og gøre mennesker raske.
18. Det som er medicin for den ene, er gift for den anden; én bliver helbredt med det, som vil dræbe den anden.
19. En urt kan helbrede den ene; en slurk vand kan restituere den anden; en bjergbrise kan bringe liv til én, som synes umulig at hjælpe.
20. Et stykke kul, en smule jord kan kurere andre; og nogle kan vaske sig i visse vandløb eller damme og blive raske.
21. Kraften fra hånden eller ånde-draget kan helbrede tusinde andre; men kærlighed er dronningen. Tanken styret med kærlighed er Guds store kongelige balsam.
22. Men mange af de brudte strenge i livet og de disharmonier der således plager sjælen, forårsages af onde ånder som mennesker ikke ser og som forleder mennesket til i uvidenhed at bryde naturens og Guds love.
23. Disse magter handler og taler som dæmoner; de splitter mennesket; de driver ham til fortvivlelse.
24. Men den som er en sand hel-breder er en sjælens mester og kan med viljestyrke kontrollere disse

- onde magter.
25. Nogle af disse ånder er mester-ånder og er stærke, alt for stærke for de menneskelige kræfter alene; men mennesket har hjælpere i de højere riger som kan påkaldes med bønner og de vil hjælpe med at drive dæmonerne ud.
 26. Af alt hvad den store helbreder sagde, er dette essensen. Og Jesus bøjede sit hoved i anerkendelse af denne mestersjæls visdom og gik derefter bort.

KAPITEL 24

Den braminske doktrin om kasterne. Jesus forkaster den og underviser om lighed blandt mennesker. Præsterne bliver krænkede og driver ham bort fra templet. Han bor hos sudraerne og underviser dem.

I fire år levede den jødiske dreng i templet i Jagannath.

2. En dag sad han blandt præsterne og sagde til dem: Fortæl mig venligst alt om jeres syn på kasterne; hvorfor siger I, at alle mennesker ikke er lige for Guds ansigt?
3. En af deres lovkyndige stod frem og sagde: Den Hellige Ene, som vi kalder Brahma, skabte mennesker som det passede ham, og mennesker skulle ikke beklage sig.
4. I de første dage af menneskenes liv talte Brahma, og fire mennesker stod foran hans ansigt.
5. Det første menneske kom fra Parabrahmas mund; og han var hvid; var som Brahma selv; han blev kaldt for bramin.
6. Og hans vilkår var højt privilegerede; han stod over al nød; han behøvede ikke at slide hårdt.
7. Og han blev kaldt for Brahmas præst; den hellige der skulle handle for Brahma i alle jordens sager.
8. Det andet menneske var rødt, og han kom fra Parabrahmas hånd; han blev kaldt for shatriya.
9. Han blev skabt til at være konge, hersker og kriger hvis højeste indviede pligt var beskyttelse af præsten.
10. Det tredje menneske kom fra Parabrahmas indre dele; og han blev kaldt for visya.
11. Han var et gult menneske, hvis pligt det var at dyrke jorden og holde hjerde af husdyr.
12. Fra Parabrahmas fødder kom det fjerde menneske; og han var sort; han blev kaldt sudra, en af lav stand.
13. Sudraen er menneskehedens tjener; han har ingen rettigheder som andre mennesker behøver at respektere; han må ikke høre Vedaerne blive læst, og det betyder døden for ham at se ind i ansigtet på en præst eller en konge, og intet andet end døden kan fri ham fra hans trældoms kår.
14. Jesus sagde: Så er Parabrahma ikke Gud for retfærdighed og ret; når han med sin egen stærke hånd har ophøjet en og nedværdiget en anden.
15. Og Jesus sagde ikke mere til dem, men så op mod himlen og sagde:
16. Min FaderGud, som var og er og altid vil være; som holder retfærdighedens og rettens vægt i Dine hænder;
17. som i grænseløs kærlighed har skabt alle mennesker til at være lige. Den hvide, den gule, den sorte og den røde kan se op i Dit ansigt og sige: Vor FaderGud.
18. Du menneskehedens Fader jeg priser Dit navn.
19. Og alle præsterne blev vrede over de ord, som Jesus talte; de for imod ham og ville have gjort ham fortræd.
20. Men da løftede Lamaas sin hånd og sagde: I Brahmas præster giv agt! I ved ikke hvad I gør; vent til I kender den Gud, som denne yngling tilbeder.
21. Jeg har set denne dreng under bøn, hvor lys stærkere end solens lys omgav ham. Giv agt! Hans Gud kan være mere magtfuld end Brahma.
22. Hvis Jesus taler sandhed, hvis han har ret, kan I ikke tvinge ham til at holde op; hvis han har

- uret, og I har ret, vil hans ord være uden betydning, for ret er magt, og i sidste ende vil retten sejre.
23. Så afstod præsterne fra at gøre Jesus fortræd; men en af dem tog ordet og sagde:
 24. Har denne hensynsløse yngling ikke krænket Parabrahma inden for dette hellige steds mure? Loven er klar; den siger: Den som forhåner Brahmas navn skal dø.
 25. Lamaas bad for Jesu liv; og så greb præsterne blot en svøbe af reb og drev ham bort fra stedet.
 26. Og Jesus gik sin vej og fandt ly hos de sorte og gule mennesker tjenestefolkene og jordens dyrkere.
 27. For dem som de første åbenbarede han evangeliet om lighed; han fortalte dem om menneskehedens broderskab og Guds Fader-skab.
 26. De jævne folk lyttede til ham med glæde og lærte at bede: Vor Fader du som er i himlen.

KAPITEL 25

Jesus underviser sudraerne og bønderne. Fortæller en lignelse om en adelsmand og hans uretfærdige sønner Kundgør mulighederne for alle mennesker

Da Jesus så sudraerne og bønderne nærme sig i store skarer for at høre hans ord, fortalte han dem en lignelse; han sagde:

2. En adelsmand ejede et stort gods; han havde fire sønner og han ønskede, at de alle skulle blive stærke ved at træde frem og gøre brug af alle de talenter de besad.
3. Så gav han hver af dem en del af sine store rigdomme og bad dem gå bort.
4. Den ældste søn var opfyldt af selviskhed; han var ærgerrig, snu og hurtig i tanken.
5. Han sagde til sig selv: Jeg er den ældste søn, og disse mine brødre skal være tjenere ved mine fætter.
6. Så kaldte han på sine brødre; og den ene gjorde han til marionetkonge; gav ham et sværd og befalede ham at forsvare hele godset.
7. Den anden overgav han brugen af alt land, alle fulde brønde og alle husdyrhjorde. Han bød ham dyrke jorden, vogte dyrene og bringe ham det mest udsøgte af alt, hvad han frembragte.
8. Til den tredje sagde han: Du er den yngste søn; det udstrakte gods er blevet uddelt; du har ingen del eller lod i noget som helst.
9. Så tog han en lænke og bandt sin broder til en nøgen klippe midt i ørkensletten og sagde til ham:
10. Du er blevet født slave; du har ingen rettigheder og du må være tilfreds med din lod, for der er ingen udfrielse for dig, før du dør og går herfra.
11. Efter en årrække kom regnskabet dag; adelsmanden kaldte sine sønner til sig, for at de kunne aflægge regnskab.
12. Og da han erfarede, at den ene, hans ældste søn, havde overtaget hele godset og gjort sine brødre til slaver
13. greb han ham, rev hans præstelige klæder af og satte ham i en fængselscelle, hvor han blev tvunget til at blive, indtil han havde sonet hver eneste uret, han havde begået.
14. Og derefter som om det blot var legetøj, kastede han marionetkongens trone og rustning op i luften; han brød hans sværd og satte ham i en fængselscelle.
15. Så kaldte han på sin bondesøn og spurgte ham, hvorfor han ikke havde reddet sin broder fra hans gnavende tænker i ørkenslandet.
16. Da sønnen ikke svarede, tog faderen selv alle husdyrhjordene, markerne og de fulde brønde,
17. og sendte sin bondesøn ud for at leve i ørkenslandet, indtil han havde sonet hver eneste uret, han havde begået.

18. Tilsidst gik faderen ud og fandt sin yngste søn i de grusomme tænker; med egne hænder brød han tænkerne og bød sin søn gå bort i fred.
19. Da nu alle sønnerne havde betalt deres gæld, kom de igen og stod foran rettens skranke.
20. De havde alle lært deres lektier havde lært dem godt; også dette faderen endnu en gang sit gods.
21. Han gav en lige stor andel til hver og bød dem at anerkende lighed og ret og at leve i fred.
22. Og en af sudraerne tog ordet og sagde: Kan vi, som blot er slaver som bliver hugget ned som dyr for at tilfredsstille præsters luner kan vi have håb om, at én vil komme og bryde vore tænker og sætte os alle fri?
23. Jesus sagde: Den Hellige Ene har sagt, at alle hans børn skal blive fri; at hver eneste sjæl er et barn af Gud.
24. Sudraen skal blive så fri som præsten, bonden skal vandre hånd i hånd med kongen; for hele verden skal vedkende sig menneskeheds broderskab.
25. Åh, I mennesker vågn op! Bliv bevidste om jeres magt, for den som vil, behøver ikke at forblive slave.
26. Lev blot, som I ønsker jeres broder skal leve; fold jer ud hver dag, som blomsten gør det; for jorden er jeres, og himlen er jeres, og Gud vil bringe jer til jeres eget.
27. Alle tilhørerne råbte: Vis os vejen, at vi må folde os ud som blomsten og komme til vort eget.

KAPITEL 26

Jesus i Katak. Jagannaths tempelvogn. Jesus åbenbarer for folket tomheden i de braminske ritualer, og hvorledes Gud kan kendes i mennesket. Lærer dem den guddommelige lov om offer.

Jesus underviste i alle Orissas byer. I Katak underviste han ved flodbredden, og tusinder af mennesker fulgte ham.

2. En dag blev en tempelvogn fra Jagannath trukket af sted af snesevis af afsindige mænd, og Jesus sagde:
3. Se, en form uden ånd passerer forbi, et legeme uden sjæl, et tempel uden alterild.
4. Denne tempelvogn for Krishna er en tom ting, for Krishna er der ikke.
5. Denne vogn er blot et afgudsbillede for et folk, der er berusede af jordiske tings vin.
6. Gud lever ikke i stemmernes støj; der er ingen vej til Ham fra nogen afguds atter.
7. Guds mødested med mennesket er i hjertet, og Han taler med sagte stemme, og den som hører er stille.
8. Alle folkene sagde: Lær os at kende den Hellige Ene, som taler inde i hjertet; Gud med den stille, sagte stemme.
9. Og Jesus sagde: Helligånden kan ikke ses med dødelige øjne; ej heller kan mennesker se den Hellige Enes Ånder;
10. men mennesket blev skabt i deres billede, og den som ser ind i et menneskes ansigt, ser billedet af den Gud, som taler indefra.
11. Og når mennesket ærer et andet menneske, ærer han Gud, og hvad et menneske gør for et andet, gør han for Gud.
12. I må huske på, at når et menneske skader et andet menneske i tanke, ord eller handling, da begår han en uret mod Gud.
13. Hvis I vil tjene den Gud, som taler inde i hjertet, så tjen kun jeres nærmeste slægtninge, de som ikke er slægtninge, den fremmede ved jeres dør fjenden som søger at gøre jer fortræd;
14. hjælp den fattige og den svage; gør ikke nogen fortræd og begær ikke, hvad der ikke er jeres.
15. Så vil den Hellige Ene tale med jeres tunge, og Han vil smile bag jeres tårer vil oplyse jeres ansigter med glæde, og fylde jeres hjerter med fred.

16. Og da alle folkene spurgte:
Hvem skal vi bringe gaver til? Hvor skal vi bringe vore offergaver?
17. Sagde Jesus: Vor FaderGud beder ikke om nytteløst spild af planter korn, duer eller tam.
18. Det som I brænder på et hvilket som helst atter er som kastet bort. Ingen velsignelse kan være hos den, som tager føde fra sultne munde for at ødelægge den med ild.
19. Når I vil give en offergave til vor Gud, da tag blot jeres gave af korn eller kød og læg den på den fattiges bord.
20. En duft af røgelse vil stige fra den til himlen, som vil gengælde jer med velsignelse.
21. Riv jeres afguder ned; de kan ikke høre jer. Gør alle jeres offeraltre til brændsel for flammerne.
22. Gør menneskers hjerter tit jeres altre og brænd jeres offergaver med kærlighedens ild.
23. Alle skarerne var henrevne og ville have tilbedt Jesus som Gud; men Jesus sagde:
24. Jeg er jeres broder som blot er kommet for at vise jer vejen til Gud; I skal ikke tilbede mennesket; pris Gud, den Hellige Ene.

KAPITEL 27

Jesus deltager i en fest i Behar Holder en oprørsk prædiken om lighed blandt mennesker Fortæller lignelsen om de knækkede blade.

Jesu berømmelse som lærer spredtes gennem hele landet, og folk om fra nær og fjern for at høre hans ord om sandheden.

2. I Behar ved Brahmas hellige flod, underviste han i mange dage.
3. Og Ach, en rig mand i Behar gav en fest til ære for sin gæst, og han inviterede alle til at komme.
4. Og mange kom; blandt dem tyve, ågerkarle og skøger. Jesus sad hos dem og underviste; men de som fulgte ham var meget krænkedede, fordi han sad hos tyve og skøger.
5. De bebrejdede ham det og sagde: Rabboni, de vises mester denne dag vil blive en ond dag for dig.
6. Nyheden vil spredes, at du omgås skøger og tyve, og mennesker vil undgå dig, som de undgår en gift-slange.
7. Jesus svarede dem og sagde: En mester skærmer aldrig sig selv for sit rygtes eller sin berømmelses skyld.
8. Disse er blot dagens betydningsløse bagateller; de stiger og synker som tomme dunke på en flod; de er illusioner og vil forsvinde;
9. de er fingerpeg om, hvad de tankeløse tænker; de er den støj, som mennesker laver; og overfladiske mennesker dømmes fortjeneste efter støjen.
10. Gud og alle mestre dømmes mennesker efter hvad de er og ikke efter hvad de synes at være; ikke efter deres rygte eller deres berømmelse.
11. Disse skøger og tyve er børn af min FaderGud; deres sjæle er lige så værdifulde for Hans ansigt som jeres eller de braminske præsters.
12. Og de løser de samme livets opgaver som I løser; I som roser jer af jeres egen agtværdighed og moralske værd.
13. Nogle af dem har løst langt sværere opgaver end I har løst, I mennesker som ser på dem med foragt.
14. Ja, de er syndere og tilstår deres skyld, mens I er skyldige, men snedige nok til at have en poleret skal at skjule jeres skyld med.
15. Hvad om I som foragter disse skøger disse drukkenbolte og tyve, der ved at I er rene i hjertet og i livet, at I er langt bedre end dem, hvad om I står frem, så mennesker kan vide præcis hvem I er.
16. Synden tigger i ønsket og begæret, ikke i handlingen.
17. I begærer andre menneskers rigdomme; I ser på indsmigrende former og dybt i jeres hjerter har I

- lyster efter dem.
18. Falskhed praktiserer I hver eneste dag, og I ønsker guld, ære og berømmelse alene for jeres selviske selv.
 19. Den mand som begærer er en tyv, og hun som har lyster er en skøge. I som ikke er nogen af delene, tal frem.
 20. Ingen talte; anklagerne tav.
 21. Og Jesus sagde: Alle beviserne i dag er imod dem, som har anklaget.
 22. De rene af hjertet anklager ikke. De urene af hjertet, som ønsker at dække over deres skyld med hellig fromheds røgslør afskyr altid drukkenbolte, tyve og skøger.
 23. Denne afsky og foragt er en tom komedie, for hvis den falske skal af agtværdighed blev revet bort, ville den højrøstede lærde blive fundet svirende i sine lyster spøgefuldheder og mange andre former for hemmelig synd.
 24. Det menneske, som bruger sin tid med at luge andre menneskers ukrudt væk, kan ikke have nogen tid til at luge sit eget, og alle de smukkeste blomster i livet vil snart blive kvalt og dø, og intet andet end giftigt rajgræs, tidsler og burrer vil blive tilbage.
 25. Og Jesus fortalte en lignelse; han sagde: Se, en bonde havde store marker med modent korn, og da han så efter opdagede han, at bladene på mange af hvedestråene var bøjedede eller knækkede.
 26. Han sendt&sa sine høstfolk ud og sagde til dem: Vi vil ikke redde stråene på den hvede, der har knækkede blade.
 27. Gå ud og skær af og brænd de strå, der har knækkede blade.
 28. Efter mange dage gik han ud for at opmåle sit korn, men ikke en kerne kunne han finde.
 29. Så kaldte han på høstfolkene og sagde til dem: Hvor er mit korn?
 30. De svarede ham og sagde: Vi gjorde som du sagde tit os; vi samlede og brændte stråene med knækkede blade, og ikke et strå blev tilbage at bære til laden.
 31. Og Jesus sagde: Hvis Gud kun frelser dem, der er uden knækkede blade, hvem har så været fuldkomne for Hans ansigt; hvem vil blive frelst?
 32. Anklagerne hang med hovederne i skam; og Jesus gik bort.

KAPITEL 28

Udraka holder en fest til Jesu ære, Jesus fortæller om enheden mellem Gud og livets broderskab. Kritiserer præsteskrabet. Bliver gæst hos en bonde.

- Benares** er braminernes hellige by, og Jesus underviste i Benares. Udraka var hans vært.
2. Udraka holdt en fest til ære for sin gæst, og mange højbårne hindupræster og skriftkloge var med.
 3. Jesus sagde til dem: Med megen glæde taler jeg til jer om livet, livets broderskab.
 4. Den universelle Gud er én, og dog er Han mere end én; alle ting er Gud; alle ting er én.
 5. Ved Guds blide åndedrag er hele livet bundet sammen tit ét; så hvis I rører en fiber af en levende ting, sender I en skælven fra centrum til livets ydre grænser.
 6. Og når I knuser den ringeste orm under jeres fødder ryster I Guds trone og får retfærdighedens sværd til at dirre i sin skede.
 7. Fuglen synger sin sang for mennesker og mennesker vibrerer i harmoni for at hjælpe den at synge.
 8. Myren bygger sin tue, bien sin beskyttende vokskage, edderkoppen væver sit spind, og blomsterne ud-ånder til dem en livskraft fra deres søde duft, som giver dem styrke til at arbejde.
 9. Mennesker fugle, dyr og kryb er goder gjort til kød; så hvor vover mennesker at dræbe noget?
 10. Det er grusomhed, som gør verden skæv. Når mennesker har lært, at hvis de skader en levende ting, skader de sig selv, da vil de afholde sig fra at dræbe eller lade ting som Gud har skabt lide smerte.

11. En retslærd sagde: Jesus, jeg beder dig, fortæl hvem denne Gud er som du taler om; hvor er Hans præster Hans templer og Hans helligdomme?
12. Og Jesus sagde: Den Gud jeg taler om er overalt; Han kan ikke omkredses af mure eller omgærdes med grænser af nogen art.
13. Alle mennesker tilbeder Gud, Den Ene; men alle mennesker ser Ham ikke på samme måde.
14. Denne universelle Gud er vis-dom, vilje og kærlighed.
15. Alle mennesker ser ikke den treenige Gud. En ser Ham som magtens Gud, en anden som tankens Gud, en tredje som kærlighedens Gud.
16. Et menneskes ideal er hans Gud, og derfor som mennesket udvikler sig, således udvikler hans Gud sig.
17. Jordens nationer ser Gud fra forskellig baggrund, og derfor synes Han ikke den samme for alle.
18. Mennesket giver navn til den det af Gud som han ser og dette er for ham hele Gud; og hver nation ser en del af Gud, og hver nation har et navn for Gud.
19. I braminer kalder Ham Parabrahma; i Ægypten er Han Thot; Zeus er Hans navn i Grækenland, og Jehova er Hans hebræiske navn. Men overalt er Han den Årsagløse Årsag, den Rodløse Rod, hvorfra alting er groet.
20. Når mennesker bliver bange for Gud og antager Ham for en fjende, iklæder de mennesker kunstfærdige klæder og kalder dem præster
21. og pålægger dem at forhindre Guds vrede med bønner; og når det mislykkes dem at vinde Hans gunst med deres bønner da at købe Ham med ofre af dyr eller fugle.
22. Når mennesket ser Gud som ét med sig selv, som FaderGud, behøver han ingen mellemmand, ingen præst til at gå i forbøn.
23. Han går lige op til Ham og siger: Min FaderGud! Og så lægger han sin hånd i Guds egen hånd, og alt er godt.
24. Og dette er Gud. I er hver især præst for jer selv; og Gud ønsker ingen ofre af blod.
25. Anvend blot jeres liv som en offertjeneste for alt liv, og Gud vil være tilfreds.
26. Da Jesus havde talt således, gik han tit side; folk var forbavsede, men stredes indbyrdes.
27. Nogle sagde: Han er inspireret af den Hellige Brahma; andre sagde: Han er vanvittig; og atter andre sagde: Han er besat, han taler som djævle taler.
28. Men Jesus blev der ikke. Blandt gæsterne var der en dyrker af jorden, en gavmild sjæl, en søgende efter sandhed, som elskede de ord Jesus talte, og Jesus gik med ham og boede i hans hjem.

KAPITEL 29

Ajainin, en præst fra Lahore, kommer til Benares for at se Jesus, og han bor i templet. Jesus afviser en invitation til at besøge templet. Ajainin besøger ham om natten i bondens hjem og accepterer hans lære.

Blandt Benares' tempelpræster var der en gæst fra Lahore. Ajainin.

2. Af handelsfolk havde Ajainin hørt om den jødiske dreng, og om hans visdomsord. Han gjorde sig rede og rejste fra Lahore, så han kunne se drengen og høre ham tale.
3. De braminske præster accepterede ikke den sandhed Jesus bragte, og de var meget vrede over det, han havde sagt ved Udrakas fest.
4. Men de havde aldrig set drengen, og de ønskede meget at høre ham tale, så de inviterede ham til at være templets gæst.
5. Men Jesus sagde til dem: Lyset er mere end rigeligt, og det skinner for alle; hvis I vil se Lyset, må I komme til Lyset.

6. Hvis I vil høre budskabet, som den Hellige Ene har givet mig at overbringe til menneskene, da kom til mig.
7. Da nu præsterne fik at vide, hvad Jesus havde sagt, blev de rasende.
8. Ajainin dette ikke deres vrede; han fremsendte et nyt bud med kostelige gaver til Jesus i bondens hjem; og han sendte dette budskab sammen med gaverne:
9. Jeg beder dig, mester lyt til mine ord; de bramiske love tillader ikke nogen præst at gå ind i hjemmet hos en af lav stand; men du kan komme til os;
10. og jeg er sikker på, at disse præster gladelig vil høre dig tale. Jeg beder dig om at komme og spise med os i dag.
11. Jesus sagde: Den Hellige Ene anser alle mennesker for lige; min værts bolig er god nok til et hvilket som helst rådsmøde blandt menneskenes børn.
12. Hvis stolthed over kaste holder jer væk, er I ikke værdige til Lyset. Min FaderGud tager sig ikke af menneskets love.
13. Jeres gaver sender jeg tilbage; I kan ikke købe Herrens kundskab med guld eller værdifulde gaver.
14. Disse ord fra Jesus gjorde præsterne mere og mere vrede, og de begyndte at lægge planer om, hvordan de kunne drive ham ud af landet.
15. Ajainin deltog ikke i planlægningen: han forlod templet om natten og opsøgte det hjem, hvor Jesus boede.
16. Og Jesus sagde: Der findes ingen nætter hvor solen skinner; jeg har ingen hemmelige budskaber at bringe; i Lyset åbenbares alle hemmeligheder.
17. Ajainin sagde: Jeg er kommet fra det fjerne Lahore for at lære om denne ældgamle visdom og den Hellige Enes kongerige, som du taler om.
18. Hvor er kongeriget? Og kongen? Hvem er undersåtterne? Hvad er dets love?
19. Jesus sagde: Dette kongerige er ikke langt borte, men mennesket kan ikke se det med kødelige øjne; det er inde i hjertet.
20. Du behøver ikke at søge kongen på jorden eller i havet eller i himlen; Han er ikke der og dog er Han overalt. Han er Guds Kristus, Universet Kærlighed.
21. Porten til dette rige er ikke høj, og den som træder ind ad den må falde ned på sine knæ. Den er heller ikke bred, og ingen kan bringe jordisk oppakning gennem den.
22. Det lavere selv må forvandles til det åndelige selv; legemet må renses i renhedens levende strømme.
23. Ajainin spurgte: Kan jeg blive en undersåt af denne konge?
24. Jesus sagde: Du er selv en konge, og du kan træde ind gennem porten og blive en undersåt hos Kongernes Konge.

(slut uddrag foreløpig) -eng.udg. +audio

(spørgsmål om denne boken i norge, ring rolf på 90577939)